

Església parroquial de Sant Salvador

Polinyà

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passeig de l'Església, 35
Emplaçament A l'extrem nord-occidental de la població, a la cresta d'una carena que separa les rieres de can Rovira i de can Serra, presidint la població.
Alçada: 158,8

Coordenades:

Latitud: 41.558161169916
Longitud: 2.1511567823141
UTM Est (X): 429217
UTM Nord (Y): 4601069

Classificació

Número de fitxa 08167 - 34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Neoclàssic
Segle XVIII
Any 1792
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL per acord de Ple de l'Ajuntament. Data de disposició 26/11/2018.
Núm. de registre: 12535-I
dl., 26/11/2018 - 12:00
Data aprovació:
Número inventari 27550
Generalitat i altres inventaris

Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada accessible

Fitxes associades:

[Església romànica de sant Salvador de Polinyà](#)
[Pintures romàniques de l'església de Sant Salvador](#)
[Jaciment arqueològic de l'església de Sant Salvador](#)
[Rel·lotge de sol de l'església de sant Salvador](#)

Autoria de la fitxa Ainhoa Pancorbo Picó

Data de registre de la fitxa: dj., 17/12/2020 - 11:45

Descripció

El conjunt de l'església actual, edificat el segle XVIII, es va construir adossat pel costat nord a l'antic temple romànic, integrant-lo als peus de la nau, a manera de pòrtic d'entrada. L'església actual, de grans dimensions, consta d'una gran nau quasi de planta basilical amb capelles laterals, orientada de nord a sud.

En primer lloc, un cop creuada la nau de l'església romànica s'accedeix a cos allargat, paral·lel a aquella, amb coberta a una vessant que aixopluga una gran tribuna o cor que dóna a la gran nau, que és coberta a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana. Presenta, per sobre de les teulades del temple romànic i del cos esmentat, un òcul centrat dins d'una arcada motllurada i cega. Les capelles laterals es situen entre els contraforts que rodegen la nau. La capçalera interior té una forma quadrada.

La construcció de la nova parroquial a tramuntana de la romànica va comportar un seguit de reformes, com l'obertura d'un enorme arc escarser al mur nord per facilitar l'accés a la nova parroquial, i que fou posteriorment tapiat (l'accés actual és més petit), i el cos superior del campanar, fet de maçoneria irregular i acabat amb un terrat de maó amb una senzilla balustrada de rajoles.

Amb la nova església, la capella romànica es va dividir en tres àmbits: un magatzem, a la zona de l'absis, a llevant; una sala central; i el vestíbul de l'entrada a la nova església, a ponent.

Al costat de ponent, a tocar del temple romànic i probablement en l'indret on hi hauria hagut la rectoria vella, hi trobem l'edifici actual de la rectoria, d'època contemporània.

Història

La nova església parroquial de Sant Salvador es va acabar de construir a finals del segle XVIII i va ser consagrada cap el 1792, data en la qual va heretar la parroquialitat de la romànica, que s'havia quedat petita. La població havia crescut: del cens de 1787 amb 93 ànimes, es passava a les 444 ànimes de 1857. A finals del segle XVIII havia sorgit el veritable nucli del poble actual de Polinyà, que va néixer amb cases arreglerades al llarg de l'antic Camí Ral de Sabadell a Granollers (actual carretera de Sentmenat). La nova església parroquial va heretar l'antiga dedicació a sant Salvador, mentre que l'antiga església romànica es dedicava ara a Sant Martí.

A la Guerra Civil (1936-39), l'església quedà força malmesa. En va desaparèixer un retaule barroc amb un sagrari, però les pintures murals no van patir danys. El temple va ser utilitzat com a magatzem durant la guerra i la casa rectoral es va habilitar per a escola municipal.

A partir de 1939, es va iniciar la restauració de l'església romànica, a càrrec de l'arquitecte Josep Vila i Juanico. El 1941 J. Gudiol en va extreure les pintures. L'any 1951 s'inaugurava la casa rectoral - l'anterior s'havia esfondrat- i l'any 1956, es van inaugurar les llums, es va pintar l'església i es va enrajolar el presbiteri i la sagristia.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Viquipèdia](#)

[Conèixer Catalunya](#)

[Inventari de Patrimoni Arquitectònic. Departament de Cultura de la Generalitat ...](#)

